

ברכאנ, ושכינתה אודִי להו עלייהו. וכך נפק יעקב, שכינתה נפקת עמיה, אך הפעם דכתיב אך יצא יצא יעקב, תרי יציאות כחד.

(בראשית כז) ויעשו אחיו בא מצדדו. מן הצד לא כתיב, אלא מצדתו, דאייה צידה דיליה, דלא הוה ביה ברכה, ורוח הקודש צווחה ואמרה, (משל בג) אל תלחות את לחם רע עין.

ויעש גם הוא מטעמים וגו'. (בראשית כז) יקום אבי, דבורייה הוה בעזות, בתקיפו רוחא, מלחה דלית בה טעם, יקום אבי. תא חזי, מה בין יעקב לעשו, יעקב אמר בקסיפו דאבי, בענוה, מה כתיב, (בראשית כז) ויבא אל אביו ויאמר אבי. מה בין האי להאי, אלא, דלא בעא לאוזעועא ליה, מליל בלשון תחנוגים, (בראשית כז) קום נא שבה ואכללה מצידי. ויעשו אמר, יקום אבי, כמאן דלא מליל עמיה.

תא חזי, בשעתא דעתל עשו, על עמיה גיהנום, אוזעוע יצחק, ודחיל. הכתיב, (בראשית כז) ויחרד יצחק חרדה גדולה עד מאד. פיו דכתיב ויחרד יצחק חרדה גדולה, די. מהו (גדולה) עד מאד. אלא, דלא הוה דחילו ואימטה. דנפל עלייה ד יצחק, רבתא, מיומי דאתברי. ואפילו בה היא שעתא, דאתעקד יצחק על גבי

מִדְבָּחָא וְחֶמְאָא (שכיבתא) סְפִינָא עַלְיהָ, לֹא אָזְדַעֲזָע. בְּהֵה יָא
שְׁעַתָּא דְעַל עַשּׂו, וְחֶמְאָגִיהָם דְעַל עַמִּיהָ, כְּדִין
אָמָר, בְּטֻרְם תָּבָא (שם) וְאַבְרְכָהוּ גַם בְּרוּךְ יְהִי, בְּגַין
(ה'ח'מאה) הַחֲמִית שְׁכִינָתָא דָאוּדי עַל אַינְנוּ בְּרָכָאָן.

דָבָר אַחֲר, יְצָחָק אָמָר וְאַבְרְכָהוּ, נְפָק קָלָא וְאָמָר, גַם
בְּרוּךְ יְהִי, בְּעָא יְצָחָק לְמִילָט לֵיהֶ לְיעָקָב, אָמָר
לֵיהֶ קָוְדָשָׁא בָּרֵיךְ הוּא, יְצָחָק, גְּרָמָה אָנָא (אנח) לִיְיט,
דְּהָא כָּبָר אָמְרָת לֵיהֶ, (שם) אָוֹרְרִיךְ אָרוֹר וּמְבָרְכִיךְ בְּרוּךְ.
תָּא חִזְיָה כָּלָא אָדוֹן עַל אַינְנוּ בְּרָכָאָן, עַלְיאִ וְתַתְאִי,
וְאַפְּילָו אִיהָו חֹילָק עֲדֵבִיה דְעַשּׂו, אָודִי עַלְיָהוּ
וּבְרָכִיה אִיהָו, וְאָודִי עַל אַינְנוּ בְּרָכָאָן וִסְלָקִיה עַל רִישִׁיה
לְעַילָּא. מְנֻלָּן, דְכִתִּיב, (בראשית לט) וַיֹּאמֶר שְׁלַחְנִי כִּי עָלָה
הַשָּׁחָר וַיֹּאמֶר לֹא אָשְׁלַחְךָ כִּי אָמָ בְּרָכָתָנִי. וַיֹּאמֶר
שְׁלַחְנִי, בְּגַין דְאַתְקִיף בֵּיהֶ יְעָקָב. וּכְיֵה יִכְּלֵל בְּרָנְשָׁ
דְאִיהָו גּוֹפָא וּבְשָׁרָא, לְאַתְקִפָּא בֵּיהֶ בְּמַלְאָכָא דְאִיהָו
רוּתָה מִמְּשָׁ, דְכִתִּיב, (תהלים ק) עֹשָׂה מְלָאָכִיו רֹוחֹת
מִשְׁרָתָיו אָש לְוַהֲתָ.

אַלְאָ, מִפְּאָן דְמַלְאָכִי שְׁלִיחִי דָקוֹדָשָׁא בָּרֵיךְ הוּא, כִּד
אַינְנוּ נְחַתִּין לְהָאִי עַלְמָא גְּלִימִין, וְאַתְגִּלִימִין
וּמִתְלַבְשִׁין (ק"א ע"א) בְגּוֹפָא בְגּוֹנוֹא דְהָאִי עַלְמָא, בְּגַין
דְהַכְיָ אַתְחִזְיָ, דְלָא לְהַשְׁנָה מִמְנַהָגָא דְהָהוּא אַתְרָ דְאַזְיל
תִּמְןָ.

וְהִא אַתָּמֶר, דְּמֵשָׁה כַּד סְלִיק לְעַילָּא, מֵה כְּתִיב, (שםות
לו) וַיְהִי שֵׁם עַמּוֹ יְיָ אֲרַבָּעִים יוֹם וְאֲרַבָּעִים לְיַלָּה
לְחַם לֹא אָכֵל וְמִים לֹא שָׁתָה, בְּגִין מְנַהָּגָא, דְּלֹא
לְהַשְׁנָאָה מְהַהְנוֹא אֶתְרָד אֲוִיל לְתַמָּן, וְאַינְנוּ מְלָאכִין כַּד
נְחַתוּ לְתַתָּא כְּתִיב, (בראשית ז') וְהַוָּא עֹמֶד עַלְיָהֶם תְּחַת
הָעֵץ וַיַּאֲכִלוּ. וּבַן הַכָּא, הָאֵי מְלָאכָא כַּד נְחַת לְתַתָּא, לֹא
אַתָּא בָּק עַמִּיה דִיעָקָב, אֶלָּא מְגֻוָּה דְהַוָּה אַתָּלְבֵשׂ בְּגַוְפָּא
בְּגַוְנוֹא דְהַאֵי עַלְמָא. וְעַל דָּא אַתָּא בָּק יַעֲקָב בְּתַדִּיה כָּל
הַהְוָא לִילָּא.

תָּא חֹזֵי, בְּגִין דְּשַׁלְטָנוֹתָא דְהַבִּי, לֹאו אִיהוּ אֶלָּא
בְּלִילִיא וְדָאי. וּבַגִּין כֵּה, שְׁלַטְנוֹתָא דְעַשׂו לֹאו אִיהוּ
אֶלָּא בְּגַלְוָתָא, דְאִיהוּ לִילָּה. וְעַל דָּא בְּלִילִיא אַתְּתַקְהָ
עַמִּיה דִיעָקָב, וְאַתָּא בָּק עַמִּיה. וְכֵד אַתָּא צְפָרָא, אַתְּחַלֵּשׁ
חִילִּיה, וְלֹא יְכִיל, וּכְדִין אַתְּתַקְהָ יַעֲקָב, בְּגִין דִיעָקָב,
שְׁלַטְנוֹתָיה בִּימָמָא.

וּבַגִּין כֵּה, כְּתִיב, (ישעה כא) מִשְׁא דּוֹמָה אַלְיִ קְרָא מִשְׁעִיר
שְׁמַר מֵה מְלִילָה שְׁמַר מֵה מְלִיל. דְהָא כְּדִין
שְׁוֹלְטָנוֹתָיה דִידִיה דְעַשׂו, דְאִיהִי שְׁעִיר בְּלִילָה אִיהָו,
וּבַגִּין כֵּה אַתְּחַלֵּשׁ כַּד אַתָּא צְפָרָא, וּכְדִין (בראשית לט) וַיֹּאמֶר
שְׁלַחֲנִי כִּי עַלה הַשְׁחָר.

וַיֹּאמֶר לֹא אָשְׁלַח כִּי אִם בְּרַכְתָּנוּ. כִּי אִם (דף קמד ע"ב)

ברכתני, כי אם תברכני מבעי ליה, מאי כי אם ברכתני.
אם אודית על אינון ברכאנן דברכני אבא ולא תהא
מקטרגא לי בגיןיהו, מה כתיב, (בראשית לו) ויאמר לא
יעקב יאמיר עוד שמא כי אם ישראלי וגוי, ומאי
ישראל, אמר ליה, בעל פרחין אית לן לשמשא לך,
זהה אנת אתערת בחילך לעילא בדרגא עלאה,
ישראל היה שמא ודא.

כי שירת עם אלהים, מאי עם אלהים, סלקא דעתך
דעליה הוה אמר. אלא אמר ליה, שירת לאתחברא
ולאזונוגא עם אלהים בחיבורא, בזונוגא לשמשא
ויסירה, ועל דא לא כתיב על (ס"א אה) אלהים, אלא עם
אלחים, בחיבורא זונוגא חדא.

דבר אחר, ויאמר, כמה דעת אמר, (שמות טו) ויאמר אם
שמעת תשמע לקול יי' אלהיך, אווף הכא, (בראשית לו)
ויאמר לא יאמיר עוד שמא יעקב כי אם ישראלי, כדיין
אתער יעקב בדרגיה, למאי כללא דאבהן. מה כתיב,
(שם) ויברך אותו שם. מאי ויברך אותו שם, דאודי ליה על
כלחו ברכאנן, דברכיה אבוי.

רבי שמעון פתח ואמר, (משל טז) ברכות יי' דברכי איש גם
אויביו ישלים אותו. תא חז, כמה אית ליה לבר
נש, לאתתקנא שבילוי בית בקידושא בריך הוא, בגין

למעבד פקודי דאריתא. דהא אוקמה, דודאי (שםות ק"ז ע"ב, קס"ב ע"ב) פירין מלאכין שליחן אית לבר נש מלעילא לאזדווגא בהדייה, חד לימיינא חד לשמאלא, ואינון סחרין ביה בבר נש בכל מה דאייה עביד, אינון משתכח תמן וקריבן לוֹן יוצר טוב ויצר רע.

אתי בר נש לאתדפאה ולאשתדל באפקודי דאריתא, ההוא יוצר טוב לאזדווג ביה, בבר אייה אתתקוף על ההוא יוצר הרע ואשתלים בהדייה ואתהפיק לייה לעבדא. וכך בר נש איזיל לאסתאבא, ההוא יוצר הרע אתתקוף ואתגבר על ההוא יוצר טוב, זה אוקימנא. ודאי כהוּא בר נש אתי לאתדפאה, כמה תקיפו אתתקוף בר נש, כה אתגברוּ ההוא יוצר טוב כדיין (משל טז) אויביו ישלים אותו, דהוּא יוצר הרע אתכפיא קמיה דייצר טוב. ועל דא אמר שלמה, (משל יט) טוב נקלה ועבד לוֹ, מאי ועבד לוֹ, דא יוצר הרע. וכךין כה איזיל בר נש באפקודי אורייתא, כדיין גם אויביו ישלים אותו, דא יוצר הרע, ודאתא מسطורי.

תא חוו, בגין דיעקב, אבטח ביה בקודשא בריך הוּא, וכל ארחותיו הוּו לשמייה, על דא אויביו ישלים אותו. ודא (ד"א ד"א) סMAIL, חילא ותויקפא דעשו דאשלים עמייה דיעקב, ובгин דאשלים עמייה דיעקב, ואודי לייה על

אִינּוֹן בְּרָכָאֵן, כִּידֵן אֲשָׁלִים עַמִּיהָ עָשָׂו, (נ"א כידן אוזי ליה עשו רכתייב יש לי רב אוזי יהי לך אשר לה, דהא אוזי ליה על אינון ברכאנן דיליה בחרפה) **וְעַד** **דְּלֹא אֲשֶׁתְּלִים עַמִּיהָ יַעֲקֹב לְגַבֵּי הַהוּא מִמְּנָא דְּאַתְּפָקֵד** **עַלְיָהּ, לֹא אֲשֶׁלִים עַמִּיהָ עָשָׂו,** בגין פה, בכל אחר **תוֹקֵפָא דְּלַתְּתָא תְּלִיא בְּתוֹקֵפָא דְּלַעַילָּא.**

וַיַּחֲרֹד יְצָחָק חֲרָדָה גְּדוֹלָה עַד מָאֵד וַיֹּאמֶר מַי אִיפָּה. מַי **אִיפָּה, מַאֲיִ מַי אִיפָּה, מַי הַזָּה מַבְעֵי לִיהְ.** **אֵלָא מַי אִיפָּה, דְּקִיִּמָּא שְׁכִינְתָּא תִּמְןָן, כֵּد בְּרִיךְ לִיהְ** **יְצָחָק לְיַעֲקֹב, וְעַל דָּא אָמֶר, מַי אִיפָּה. מַאֲן הוּא דְּקָאִים** **הַכָּא, וְאוֹדֵי עַל אִינּוֹן בְּרָכָאֵן דְּבָרְכִית לִיהְ, וְדָאֵי (בראשית כ) גַּם בְּרוּךְ יְהִי. דַּהָּא קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא אָסְתָּכְפָּם בְּאִינּוֹן** **בְּרָכָאֵן.**

רַבְיִ יְהוֹדָה אָמֶר, בְּגִין הַהִיא חֲרָדָה דְּאַחֲרִיךְ יַעֲקֹב **לַיְצָחָק אָבוֹי, אַתְּעַנְשׁ יַעֲקֹב בְּעֻונְשָׁא דְּיוֹסֵף, דְּחַרְדָּה** **כְּהָאֵי, בְּשֻׁעְתָּא דְּאָמְרוּ לִיהְ, (בראשית לו) זֹאת מְצָאָנוּ.** **יְצָחָק אָמֶר מַי אִיפָּה. בְּאִיפָּה אַתְּעַנְשׁ יַעֲקֹב, דְּכַתְּיִיב,** **(בראשית לו) אִיפָּה הֵם רֹועִים, וְתִמְןָן יוֹסֵף אַתְּאָבִיד וְאַתְּעַנְשׁ** **יַעֲקֹב. וְאַף עַל גַּב דְּקוֹידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא אָסְתָּכְפָּם עַל יְדוֹי** **בְּאִינּוֹן בְּרָכָאֵן, אַיהוּ אַתְּעַנְשׁ בְּאִיפָּה, דְּכַתְּיִב אִיפָּה הֵם** **רֹועִים. וּמְתִמְןָן אַתְּאָבִיד מִנְיָה וְאַתְּעַנְשׁ בְּלַהֲוָא עֻונְשָׁא.** **(בראשית כ) וַיַּחֲרֹד יְצָחָק חֲרָדָה גְּדוֹלָה, מַאֲיִ גְּדוֹלָה, בְּתִיב**

הכא גדולה, וכתיב התם (דברים י"ז) ואת האש הגדולה הזאת וגו', דעאל עמיה גיהם. עד מ"ד. מי עד מ"ד. כתיב הכא מ"ד, וכתיב התם (בראשית א) והנה טוב מ"ד, הוא מלך המות, פרין אמר מי איפה.

(דף ג' מה נ"א) (בראשית כז) בשמו עשו את דברי אביו וגו'. אמר רבי חייא, כמה בישין עבדו איבון דמעין דבכה ואפיק עשו קמי אבוי, בגין דיתברך מגיה, בגין דתוהה חשב מלה דאבוי יתר. הבי קרא שמו יעקב. (ד"א ל"ג ואוקמויה) הבי קרא שמו, קרא שמו ההוא קרא ליה, אפיק צץ א דרока בגין קלנא. הבי נקרא שמו לא כתיב, אלא קרא שמו.

(בראשית כז) ויעקבני זה פעמים. זה מהו זה, (אלא) ויעקבני פעמים מבעי ליה. אלא, מלה חדתו תרי זמני, בכורת, (ק"ס ע"א, שמota קי"א ע"א) אהדר ליה זמנה אהדר ברכת, זה הוא תרי זמני. בגונא דא, (בראשית מג) כי עתה שבנו זה פעמים, מלה חד, תרי זמני. חד דהא אהדרנה ליה ולא נהוי בכטופה קמייה דההוא בר נש. שבנו, בשנו. אבן בכטופה מגיה, וכבר אהדרנה.

בגונא דא, אמר איוב, (איוב יג) ותחשבני לאויב לך, אהדר איוב, אויב. ואוקמויה דכתיב, (איוב ט) אשר בסורה ישובני וגו'. אמר לפניו, רבונו של עולם,

**שָׁמָא רַוִּחַ סְעֶרֶה עֲבָרָה לְפָנֵיכְךָ . וְהַכָּא בְּכֹרֶתִי לְקָח וְהַפְּנֵה
עַתָּה אַהֲדָר מְלָה וְגַטִּיל בְּרַכְתִּי .**

(בראשית כז) **הַן גָּבִיר שְׁמַתִּיו לְךָ וְגַוּ , וְלֹךְ אִיפָּה מָה אָעָשָׂה
בְּנֵי . וְלֹךְ אִיפָּה , לִית קִיּוֹמָא הַכָּא מְאוֹן דְּמִסְתְּבָם
עַלְךָ . מָה אָעָשָׂה בְּנֵי . פְּדִין , בְּרַכִּיה בְּהָאִי עַלְמָא וְאַסְתְּפָל
בְּדֶרֶגִיה , וְאָמָר (בראשית כז) וְעַל חַרְבָּךְ תְּחִיה , דְּהָא הַכִּי
אַתְּחַזְּיִי לְךָ לְאַוְשָׁדָא דְּמַיִן וְלִמְעַבֵּד קָרְבִּין , וְעַל דָּא אָמָר
מָה אָעָשָׂה בְּנֵי .**

**רַבִּי אַלְעֹזֶר אָמָר , וְלֹךְ אִיפָּה מָה אָעָשָׂה , כִּיּוֹן דָּא מָר
הָאִי , אַמְּמָא בְּנֵי . אַלְאָ אָמָר לֵיהֶה , וְלֹךְ אִיפָּה מָה
אָעָשָׂה , דְּאַנְתָּ בְּדִינָא וּבְחַרְבָּא וּבְדַמָּא חַזְינָא לְךָ ,
וְלֹא חַיָּךְ בָּאָרֶחֶת שְׁלִימָם . אַלְאָ בְּנֵי , בְּנֵי וְדָאי , אַנְאָ גַּרְימַנָּא
לְךָ , בְּגַיְן דְּאַנְתָּ בְּנֵי . וְעַל דָּא עַל חַרְבָּךְ תְּחִיה וְאַתְּ אַחַיד
תַּعֲבֹד . וְעַדְיַיַּן לֹא אַתְּקִים , דְּהָא לֹא פָּלוּחַ לֵיהֶה עָשָׂו
לִיעַקבָּ . בְּגַיְן דִּיעַקבָּ לֹא בַּעַא לֵיהֶה הַשְׁתָּא , וְאַיְהוּ אַהֲדָר
וְקָרָא לֵיהֶה אַדְנִי כִּמָּה זָמְגִי , בְּגַיְן דְּאַסְתְּפָל לְמִרְחֹוקָן ,
וּסְלִיק לֵיהֶה לְסוֹפֵף יוֹמִיא , כְּדַקְאָמְרוֹן .**

**רַבִּי חַיִּיא וּרְבִי יוֹסֵי הוּא אַזְלִי בָּאָרֶחֶת . עַד דְּהָוָא אַזְלִי ,
חַמְוג לֵיהֶה לִרְבִּי יוֹסֵי סְבָא דְּהָוָה אַזְלִי בְּתְּרִיבָה . יַתְבּוּ
עַד דְּמַטָּא לְגַבִּיהָג . כִּיּוֹן דְּמַטָּא לְגַבִּיהָג , אָמְרוּ הַשְׁתָּא
אָרֶחֶת מִתְתַּקְנָא קְמָן , אַזְלִי . אָמָר רַבִּי חַיִּיא (תהלים קיט) עַת**

לעשות לי. פתח רבי יוסי ואמר, (משל ל') פיה פתחה בחכמָה ותורת חסֶד על לשונָה. פיה פתחה בחכמָה, דא בגַּסְתִּישׁרָאֵל, ותורת חסֶד על לשונָה אלין איבָּנוּן ישָׂרָאֵל, דאינון לישָׂנָא דאורייתָא דמשׁתָּעֵי בָּה יוֹמִי וילילִי.

(משל ל') פיה פתחה בחכמָה דא ב' דברראשית, ואוקמוּת. ותורת חסֶד על לשונָה דא אברָהָם, דביה ברא עולם, וביה משׁתָּעֵי תְּדִיר. ב' סתים מהאי גיסָא, ופתיחה מהאי גיסָא. סתימה מהאי גיסָא, כמה דעת אמר, (שמות לג) וראית את אחורי. פתיחא מהאי גיסָא, בגין לאנהרא (נ"א להדרא) אנפהא לגבי עילא, ופתיחה מהאי גיסָא, בגין לקבלא מלעילא, ואיהי אקסדרה לקבלא. ובגין כה קיימת ברישא דאורייתָא ואטמליא לבתר, פיה פתחה בחכמָה, בחכמָה ודאי, דכתיב בראשית ברא אלָהִים, כתרגומו. ותורת חסֶד על לשונָה, דהא לבתר משׁתָּעֵי ואמר (בראשית א) ויאמר אלָהִים יהי אור. ויהי אור.

פיה פתחה בחכמָה, דא ה' (קדמאתה) דשְׁמָא קדיישא דכלא בה, ואיהי סתים וגלייא, כלילא דעילא ותתא, רזא דעילא ותתא. (משל ל') פיה פתחה בחכמָה, בגין דאייהי סתימה דלא ATIידע כלל, דכתיב, (איוב ס) ונעלמה

מְעִינֵי כָּל חַי יְמֻעוֹף הַשָּׁמִים נִסְתָּרָה. **וְכֵד שָׁאָרִי**
לֹא תִפְשְׂטוּ בְחִכָּה דָאַתְּדַבֵּק בָּה, **וְאֵיהַי בְגַפּוֹה,** (וְאֵיהַי)
אֲפִיקַת קָלָא, **דָאֵיהַי תּוֹרַת חֶסֶד.**

פִּיהְ **פִתְחָה בְחִכָּה,** **דָא הַ"א בְתִרְאָה דָאֵיהַו** (דָאֵיהַו) **הַבּוֹר,**
וּמְלָה תְּלִיא בְחִכָּה. **וְתוֹרַת חֶסֶד עַל לִשׁוֹנָה.** **דָא**
קוֹל דְקִיִּימָא עַל דָבּוֹר לְאַנְגָּגָא לֵיה. **וְתוֹרַת חֶסֶד,** **דָא**
יעַקְבָּר, (דף ג' מה נ"ב) **דָאֵיהַו עַל לִשׁוֹנָה,** **לְאַנְגָּגָא מְלָה וְלְאַחֲדָא**
לָה, **דָהָא לִית דָבּוֹר בְלֹא קוֹל,** **וְאוֹקְמוֹה.**

פִתְחָה רַבִּי חִיָּא אַבְתָּרִיה וְאָמָר, (משליח) **אַנְיִ חַכָּמָה שְׁכַנְתִּי**
עַרְמָה וְדַעַת מִזְמֹות אָמֵצָא. **אַנְיִ חַכָּמָה,** **דָא כִּנְסָתִי**
יִשְׂרָאֵל. **שְׁכַנְתִּי עַרְמָה,** **דָא יַעֲקֹב דָאֵיהַו חַפִּים,** **וְדַעַת**
מִזְמֹות אָמֵצָא **דָא יִצְחָק,** **דְהֹוּה לֵיהּ דַעַת מִזְמֹות לְבָרְכָא**
לֵיהּ לְעַשּׂו. **וּבְגִין דְחַכָּמָה אָשְׁתַתְּפָה בְחִדְיָה דִיַּעֲקֹב דָאֵיהַו**
עַרְמָה, **וְדַעַת מִזְמֹות אָמֵצָא,** **דְאַתְּבָרְךָ יַעֲקֹב מַאֲבוֹי,**
וְשָׁרוֹ עַלְיהָ כָל אִינּוֹן בְּרָכָאָן, **וְאַתְּקִיּוֹם בֵּיהּ וּבְבָנוֹי**
לְעַלְם וּלְעַלְמִי עַלְמִין.

מַאִינּוֹן אַתְּקִיּוֹם בְּהָאִי עַלְמָא, **וּכְלָהּוּ יַתְּקִיּוֹמֹן לְזָמָנָא**
דְמַלְפָא מִשִּׁיחָא, **דְכִדֵּין יְהוָן יִשְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד**
בָּאָרֶץ וְעַם אֶחָד לְקוֹדֵשָׁא בָּרִיךְ הוּא, **הָדָא הוּא דְכַתִּיב,**
(יחזקאל ל') **וְעַשְׂתִּיתִי אַתְּם לְגּוֹי אֶחָד בָּאָרֶץ.** **וְיִשְׁלַטְוּן לְעַילָּא**
וְתַתָּא, **דְכַתִּיב,** (דְנִיאָל ז') **וְאָרוּ עַם עֲנָגִי שְׁמִיא כְּבָר אַנְשָׁ**

אתה, דא מלכָא משיחא, דכתיב, (דניאל יב) וביומיהון די מלכיא אפונן יקימ אללה שמיא מלכו וגוו. ועל דא בעא יעקב, דיסתלקוין ברכווי לההוא זמנא דאתה, ולא גטלוין לון לאלתר.

פתח רבי ייסא אבתדריה ואמר, אתה אל תירא עבדי יעקב נאם יי' ולא תחת ישראל וגוו. האי קרא אוקמיה. אבל בהיה שעתא דנפק יעקב מקמי אבוי, באיננו ברכאנ, אסתכל בנפשיה. אמר, הא אלין ברכאנ, בעינה לסלקא לון לברת לאריכו יומין, והוה דחיל ומסתפי, נפק קלא ואמר, (ירמיה מו) אתה אל תירא עבדי יעקב נאם יי' כי אתה אני, לא אשבוק לך בהאי עלמא. (ירמיה מו) כי הנני מושעך מרוחק, לההוא זמנא דאנת סליק לון לאיננו ברכאנ.

(ירמיה מו) ואת זרעך מארץ שבים, דאף על גב דהשתא בטיל ברכווי עשו וישתעבדוין בבגה, אבא אפיק לון מידוי, וכדין ישעבדוין בגינך ביה. ושב יעקב, לאיננו ברכאנ, ושב יעקב, דא שכינתא (נ"א דהיא עביה דיעקב). ושב יעקב ודי. ושקט ושאנן, כמה דאיקמה. מאיננו מלפונו, מבבל ממדי ומיוון, ומאדום. דאיןחו הו דاشתעבדו בהו בישראל. (שם) ואין מחריד, לעם ולעלמי עולם.

אֶזְלָוּ, עַד דְּהֹוּ אֶזְלִי, אָמֵר רַבִּי יוֹסִי, וְדָאי כָּל מַה
דַּעֲבִיד קָוִדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא בָּאָרָעָא, כֹּלֶא הָוּה
בְּרוֹא דְּחַכְמַתָּא, וְכֹלֶא בְּגִין לְאַחֲזָה חַכְמַתָּא עַלְּהָה לְהֹו
לְבָנִי נְשָׁא, בְּגִין דִּילְפּוֹן מַהְוָא עַזְבָּדָא רְזִין דְּחַכְמַתָּא,
וְכֹלֶא אִינּוֹן כְּדָקָא יָוֹת, וְעַזְבָּדָי כְּלָהָו אָרְחִי
דָּאוּרִיתָא, בְּגִין דָּאוּרִחִי דָּאוּרִיתָא, אִינּוֹן אָרְחִי
דָּקוֹדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא, וְלִיתְ מַלְּה זְעִירָא דְּלִיתְ בָּה פְּמָה
אָרְחִין וְשְׁבִילִין, וְרְזִין דְּחַכְמַתָּא עַלְּהָה.

תָּא חִזִּי, דְּהָא רַבִּי יוֹחָנָן בָּן זְכָאִי הָוּה אָמֵר תָּלַת מַה
הַלְּכֹות פְּסוּקּוֹת, בְּרוֹא דְּחַכְמַתָּא עַלְּהָה, בְּפֶסֶוק
(בראשית לו) וַיְשַׁם אֲשֶׁתוֹ מִהִיטְבָּאֵל בַּת מַטְרֵד בַּת מֵי זְהָב,
וְלֹא גָּלַי לֹוֹן, אֲלֹא לַרְבִּי אַלְיעָזָר דְּהָוָה עַמִּיה, בְּגִין
לְמַנְדָּע דְּכַמָּה רְזִין עַלְּאַיִן אִינּוֹן בְּכָל עַזְבָּדָא וְעַזְבָּדָא
דָּאַיִה בָּאוּרִיתָא, וְבָכָל מַלְּה וּמַלְּה חַכְמַתָּא אַיִהִי,
וָאוּרִיתָא דְּקָשָׁוֹת, בְּגִין כֵּךְ אִינּוֹן מַלְיָן דָּאוּרִיתָא, מַלְיָן
קְדִישָׁין אִינּוֹן, לְאַחֲזָה מִינָּה נְפָלוֹת, כַּמָּה דָּאת אָמֵר,
(תהלים קיט) גָּל עַיִנִי וְאַבִּיטה נְפָלוֹת מַתּוֹרֶתָה.

תָּא חִזִּי, בְּשֻׁעַתָּא דַּעֲקִים הָהָוָא חַווָּא לְאָדָם וְלְאַתְּתִּיה,
דְּאָקָרִיב לְאַתְּתִּא וְאָטִיל בָּה זְהָמָא, וְאַתְּפַתָּא בַּיה
אָדָם כְּדַיִן אָסְתָּאֵב עַלְמָא וְאַתְּלַטְּיָא אָרָעָא בְּגִינִּיה,
וְגָרִים מוֹתָא לְכָל עַלְמָא, וְקִיְּמָא עַלְמָא לְאַתְּפַרְעָא

מגיה. עד דאתא אילנא דח'י, וכפי (ובפ') על אדם, ובפ' ליה לההוא נחש דלא ישלוט לעלמיין על זרעא דיעקב.

דהא בזמנא דאקריבו ישראל שעיר, הוה אתפסיא ההוא נחש ואתhapeך לעבדא, (קמ"ד ע"ב) כמה דאמר. ועל דא אקריב יעקב לאבוי תריין שעירין. חד, לאפ' לא עשו דאייהו שעיר. וחד, בגין דrangleא דהוה תל' ביה עשו ואתדק ביה (קמ"ב ע"ב) ואתמר.

ובגין כד קיימא עלמא, עד דתית' אתה בגונא דחויה, ובר נש בגונא דאדם, ויעקימו ויחכימו (דף קמ"ו ע"א) ליה לההוא חוויא בישא וההוא דרכיב עליה וכלה. אמר.

פתח ואמר, (בראשית כה) ויהי עשו איש יודע ציד איש שדה, והא אמר יעקב איש שם ישב אהלים. איש שם, גבר שלים, כתרגומו. ישב אהלים, אמא' אייה שם, בגין דאייהו ישב אהלים, דאחד (קל"ט ע"ב) לתרין סטרין, לאברהם ול יצחק. ועל דא, יעקב בסטרא ד יצחק אתה לגביה דעשו, כמה דאמר. דכתיב, (שמואל ב סה) עם חסיד תתחף ועם עקש תתפל. וכד אתה עם ברכאנ, בסיעא דליילא קא אתה, בסיעא ד אברהם ויצחק, בגין פה בחכמתה הו, כמה דאמר.

תא חִזֵּי, כַּד יַעֲקֹב אָתָּעַר לְגַבְיוֹ סְמָאֵל, דָּרְגָּא דְּעִשּׂוֹ,
וַיַּכְבִּיל עַלְיהָ לַיְעַקּוֹב, וַיַּעֲקֹב נִצֵּחַ לֵיהֶ בְּכֹמָה סְטְרִין,
נִצֵּחַ לְחוֹיָא בְּחַכְמַתָּא וּבְעֲקִימָו, וְלֹא אָתְּנִצֵּחַ, בָּר בְּשָׁעֵיר.
וְאַפְּ עַל גַּב דְּכָלָא חד, נִצֵּחַ פָּמוֹ בֶן לְסָמָאֵל בְּנִצְחָוֹנוֹ
אַחֲרָא, וְנִצְחִיה, הַדָּא הוּא דְכַתִּיב (בראשית לט) וַיַּאֲבַק אִישׁ
עַמוֹּ עד עַלוֹת הַשָּׁחָר. וַיַּרְא כִּי לֹא יִכּוֹל לוֹ.

תא חִזֵּי, זְכוֹתֵיהֶ דַיְעַקּוֹב פְּמָה תָּוֹה, דָאֵיהוּ אַתָּא וַבָּעָא
לְאֻבְרָא לֵיהֶ מַעַלְמָא. וְהַהְוָא לִילִיא, תָּוֹת לִילִיא
דְאַתְּבָרִי בֵּיהֶ סִיחָרָא, וַיַּעֲקֹב אָשְׁתָּאָר בְּלַחְזָדוֹי. דְלָא הוּה
עַמִּיהֶ אַחֲרָא, דְתַנְנָן לֹא יַפּוֹק בָּר נְשָׁיְחִידָא בְּלִילִיא, וּכְלָל
שְׁפָנוֹ (קס"ט ע"ב) בְּלִילִיא דְאַתְּבָרִיאוֹ בֵּיהֶ נְהֹרִין, דְהָא סִיחָרָא
אֵיהֶ חָסְרָא, דְכַתִּיב, (בראשית א) יְהִי מְאַרְתָּת חָסָר. וְהַהְוָא
לִילִיא, אָשְׁתָּאָר בְּלַחְזָדוֹי, בְּגִין דְבָד סִיחָרָא (קי"ד ע"ב)
חָסְרָא, חָוִיא בִּישָׁא אַתְּקָף וּשְׁלָטָא, וּכְדִין אַתָּא סְמָאֵל,
וַקְּטָרִיג לֵיהֶ, וַבָּעָא לְאוֹבְדָא לֵיהֶ מַעַלְמָא.

וַיַּעֲקֹב הוּה תָּקִיף בְּכָל סְטְרִין, בְּסְטָרָא דִ'צְחָק וּבְסְטָרָא
דְאַבְרָהָם, דְאַינְנוּ הוּוּ תָקִיפָוּ דַיְעַקּוֹב. אַתָּא
לִימִינָא חָמָא לְאַבְרָהָם תָּקִיף בְּתָקִיפָוּ דִיּוֹמָא, בְּסְטָרָא
דִ'ימִינָא דְחָסָד. אַתָּא לְשָׁמָאָלָא, חָמָא לִ'צְחָק תָּקִיף
בְּדִינָא קְשִׁיאָ. אַתָּא לְגַופָּא, חָמָא לַיְעַקּוֹב, תָּקִיף מְתָרִין
סְטְרִין אַלְיָן דְסְתָרָן לֵיהֶ, חד מְפָאָן, וּחד מְפָאָן. כְּדִין,

(בראשית ל) וַיַּרְא כִּי לֹא יִכְלֶל לוֹ וַיַּגַּע בְּכַף יַרְכֹּו, דֵּא יְהוָה אֲתָר לְבָר מְגֻפָּא, וֵאֲתָה חַד עַמּוֹדָא דְגֻפָּא, פְּדִין וַתַּקְעַ בְּכַף יַרְכֹּו יַעֲקֹב בְּהַאֲבָקָו עַמּוֹ וְגוֹ.

כִּיּוֹן דָּא תַּעֲרֵר צְפָרָא וַעֲבָר לִילִיא, אֲתַתְּקַחַפְּ יַעֲקֹב, וַאֲתַחַלֵּשׁ חִילִּיה דְסִמְאָל, פְּדִין אָמָר שְׁלַחֲנִי, דְמַטָּא זְמַנָּא לוֹמָר שִׁירַתָּא דְצְפָרָא. וַבְּעַי לְמַיְזָל, וַאֲזָדִי לֵיהֶ עַל אַיּוֹן בְּרָכָאָן, וַאֲוֹסִיף לֵיהֶ בְּרָכָתָא אַחֲרָא, דְכַתִּיב (בראשית ל) וַיַּבְרֶךְ אֶתְּנָהָרָיו שָׁם.

תֵּא חִזֵּי, כַּמָּה בְּרָכָאָן אַתְּבָרֵךְ יַעֲקֹב, חַד דָּא בָּוִי, בְּהַהְוָא עַקְיָמוֹ, וַרוּוח כָּל אַיּוֹן בְּרָכָאָן. וְחַד דְשִׁכְינַתָּא דְבָרִיךְ לֵיהֶ קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הָוָא, כַּד הָוָה אָתִי מַלְבּוֹן, דְכַתִּיב, (בראשית ל) וַיַּבְרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יַעֲקֹב. וְחַד, דְבָרְכִיהָ לֵיהֶ הָהָוָא מַלְאָכָא מִמְּפָא דְעַשָּׂו. וְחַד, בְּרָכָה אַחֲרָא, דְבָרְכִיהָ לֵיהֶ אָבוֹה, כַּד הָוָה אָזִיל לְפָדוֹן אָרָם, דְכַתִּיב (בראשית כ) וְאֶל שְׁדֵי יַבְרֶךְ אֶתְּךָ וְגוֹ.

בְּהַהְוָא זְמַנָּא דְחַמָּא יַעֲקֹב גְּרָמִיה בְּכָל הַגִּי בְּרָכָאָן, אָמָר, בְּמַאן בְּרָכָתָא דְמִפְּיָהוּ אֲשַׁתְּמַשׁ הַשְׁתָּא. אָמָר, בְּחַלְשָׁא מִפְּיָהוּ אֲשַׁתְּמַשׁ הַשְׁתָּא, וּמַאן אֲתָה, דֵּא בְּתִרְיִיתָא, דְבָרְכִיהָ אָבוֹה, וְאֶפְעַל גַּב דֵּא הִי תְּקִיפָּא, אָמָר, לֹאָו אֲתָה תְּקִיפָּא בְּשַׁלְּטָנוֹתָא דְהָאִי עַלְמָא כְּקַדְמָה.